

idealist, kakršnih je malo. V Genovi je imel mnogo prilike, opazovati bedo iz Brazilijske se vračajočih izseljencev. Na vse kriplje je delal, da so mogli nadaljevati svojo pot v domovino. Ko so ga prosili izstradani, osleparjeni izseljenci pomoči, je čutil v sebi dolžnost pomagati, ne radi tega, ker je generalni konzul, ampak ker je človek. V Londonu pa je priskočil na pomoč osebi, katere ime je bilo znano po vsej Nemčiji. Bil je to Hegelijanec in nemški pisatelj Ruge, nekdanji zastopnik Breslave v frankobrodskem parlamentu. Konspiriral je z Mazzinijem in drugimi revolucionarji v Parizu, odkoder je moral pobegniti v London, kjer je živel v veliki bedi. Scherzer se ga je usmilil in mu izposloval pri berlinski vladi lepo letno nagrado.

Tudi pozneje, ko je Scherzer že stopil v pokoj in se naselil v Gorici, ni prenehal delati in se baviti s predmeti, ki so ga od nekdanj zanimali. Jedrnati so bili njegovi članki o avstrijskem prometu in novih železniških progah, objavljenih v raznih vplivnih časnikih. Svojo posebno pozornost je obračal na projekte o drugi železnični zvezi s Trstom. Že leta 1882. je pisal v »Allgemeine Zeitung«, da samo pomanjkljiva železnična zveza s Trstom ne dopušča, da bi naš trgovinski emporij napredoval; največjega pomena za Trst da bode Bohinjska železnica, ki zveže našo važno lukco z velikimi trgi srednje Evrope. Dvajset let pozneje je razpravljajal zopet o važnosti železnične proge čez Ture v zanimivem gospodarskem članku. Slučajno sem iztaknil članek iz l. 1877. v nekem strokovnem časopisu, ki je radi tega zanimiv, ker v njem člankar dokazuje, kako zanikarni so tržaški trgovski krogi. Prepričal se je, da bi trgovci na daljnem vzhodu kaj radi uvažali svoje pridelke preko Trsta v Evropo, ako bi bilo potrebnih parobrodskih zvez. Trst bi bil lahko glavno skladišče za pridelke otokov Jave in Sumatre.

(Konec prihodnjic.)

Ni moj greh . . .

Ni moj greh, nebeški Oče,
da ne molim kot nekdanj . . .
Oh, da mogel, rad priklical
dneve tiste bi nazaj.

Ni moj greh — njen greh je Oče,	Mi nebesa je kazala,
da ne molim kot nekdanj —	jih odprla na stežaj —
mi nebesa je kazala,	jaz pa sem se peklu bližal,
jih odprla na stežaj . . .	sam ne vem kako in kdaj.

B. Baebler.